

Ett tal af justitieministern Kerenski.

Hållet i Helsingfors.

Justitieministern A. F. Kerenski höll i Helsingfors den 29 dennes vid arméns, flottans och arbetarnas vid Sveaborgs hamn deputeraderåds allmänna sammanträde följande tal:

Medborgare soldater! I det fria Rysslands namn, i den provisoriska regeringens namn frambär jag, justitieminister, till er mina hjärtliga hälsningar. (Stormande applåder).

Kamrater - soldater, medborgare, matrosar och officerare! Om ni icke beslutsamt ställt eder på folkets sida och hjälpt det med eder beväpnade hand, hade Ryssland icke förändrats till ett fritt demokratiskt land. Heder och tack till eder alla, evig heder för eviga tider. (Stormande applåder).

Kamrater. Men jag är icke endast minister, utan äfven viceordförande i soldaternas och arbetarnas i Petrograd deputeraderåd. Jag är gammal socialist och demokrat, medlem af det socialistiskt-revolutionära partiet och tron mig, att när jag gick in på att inträda i provisoriska regeringen är jag där såsom eder gisslan, soldaternas, arbetarnas, böndernas, officerarnas och republikanernas gisslan, alla deras borgesman, hvilka önska skapa ett fritt republikanskt Ryssland. (Stormande applåder). Tron mig och veten, att så länge jag är justitieminister kommer ingen att hota eder och ingen att våga träda emot det nya systemet och det fria Ryssland. (Stormande applåder).

Kamrater. Jag är icke endast minister utan äfven öfverprokurator, och hela bestraffningsrätten befinner sig i mina händer och icke en af det nya Rysslands fiender kan undgå mlg. (Stormande applåder och hurrarop). Jag har själf erfarit och vet, hvad den ryska bondebefolkningen och arbetarna fått lida och utstå liksom de officerare-hjältar, såsom edra kamrater Cion och Emeljanov och andra, hvilka gifvit sitt hufvud för folkets frihet. (Stormande applåder).

I går aflade i senaten provisoriska regeringen ed åt folket därpå, att den skall fullgöra sina skyldigheter, sammankalla konstituerande nationalförsamling och åt den öfverlämna den makt, som vi nu provisoriskt inneha, men med hvilken vi önska göra endast ett nämligen öfverlämna den i själfva folkets händer. (Stormande applåder).

Kamrater. Vi ministrar, hela provisoriska regeringen aflade i går ed att med alla disponibla medel motarbeta och afvärja hvarje försök att återställa det gamla systemet (Stormande applåder.)

Men, kamrater, vi, det nya Ryssland, det fria Ryssland, vi ha hämtat friheten på spetsen af edra bajonetter och edra svärd icke allenast åt Ryssland, utan äfven åt alla folk, hvilka varit förenade med vårt folk genom det gamla enväldets bojar. (Applåder.) Jag har anländt hit icke allenast för att hälsa eder och buga mig djupt för eder, utan för att till det finska folket föra budskapet om den frihet, som Rysslands fria bonde, arbetare, soldat skänkt det. (Applåder.) Nu, kamrater, bort allt misstroende, bort allt tvifvel. Jag har länge

känt det finska folkets alla partier. Friherre Korff, vittnar, att jag redan för ett år sedan anlände hit och talade med alla och att jag vet hvad det finska folket tänker. (Applåder.)

Kamrater. Tillåten mig i dag å edra och egna vägnar yttra, att alla det gamla väldets fiender, alla finska medborgare, hvilka begått politiska brott, och äfven de, hvilka med hvilka medel som helst försökt frigöra Finland från det gamla systemet, hädaneftre äro våra broder och tillåten mig för dem proklamera allmän amnesti. (Stormande applåder).

Kamrater. Englands och Frankrikes sändebud ha sagt oss, att Europa är rubbadt och förvånadt öfver storheten af den revolution, som vi gjort, och för den brist på vrede och den oblodighet, med vilken den skedde. Vi böra upprätthålla det ryska folkets ära, som fast förlitar på sin styrka och icke fruktar något (Stormande applåder).

Kamrater. Jag afreser i dessa dagar till högkvarteret för att träffa stabschefen Alexejav. Tillåten mig säga honom att han hädaneftre kan lita på hela armén och på Östersjöflottan, som förmår försvara det fria Ryssland och det nya system, som vi med gemensamma krafter skapat. "Kan jag säga honom detta?" (Applåder och rop: vi bedja det, hurra).

Kamrater, jag kan icke tala längre. Under alla dessa dagar efter den 12 mars har jag knappast alls sofvit, utan endast gjort allt hvad jag kunnat Jag trodde tidigare på det ryska folkets, den ryska bondens och arbetarens stora klokhet, och då dessa dagar tvekan förmärkts, har jag påtagit mig ansvaret och sagt: Frukta icke. Det ryska folket skall visa, hvad det förmår och förvana hela världen. (Applåder).

Jag ber eder endast om ett. Om bland eder uppstår tvifvel, misstroende, något slags tvekan, så kalla på mig och jag skall själf säga eder allt som behöfves. Men nu, så länge jag sitter i provisoriska regeringen, kan jag tänka och tro, att ni äro med mig och att det fria Ryssland, den fria demokratin och den fria flottan skola skänka mig möjlighet att bringa den påbörjade saken till slut. (Stormande applåder).

Kamrater. Jag bör säga, att alla underrättelser, hvilka vi nu hafva från gränsmarker, centra och fronter tala för, att vår gemensamma tro på det nya systemets seger hvilar på fast grund öfverallt ifrån underrättelser, att alla stå på provisoriska regeringens, soldaternas, arbetarnas, deputeradenas, böndernas, matrosernas och officerarnas sida och att ingen deltagare i revolutionen har något att frukta. Vi äro landets husbönder och vi äro dess enda husbönder, vi - Rysslands demokrater. Det hvad vi göra, de åtgärder, om hvilka tidningarna hvarje dag veta berätta och för hvilka det gamla systemet behöfde år, afgöra vi på en timme, på 15 minuter. Sådan är stegringen i stämningen inom landet, sådan det politiska skapandets kraft inom det ryska folket, som det gamla väldet hittills hållit i bojor och förtryckt. Men det gamla väldet skall aldrig mera återuppstå i landet, tsarismen skall aldrig komma till Ryssland.

Mina herrar. I går aflade vi, ministrarna, ed inför folket. Låtom oss nu alla svära, att vi skola rädda Ryssland och skänka det en ny regim genom gemensamma ansträngningar och att vi komma att lita på hvarandra intill det sista.

Cion (Tsion) och Emeljanov var officerare som dömdes till döden för deltagandet i Sveaborgsrevolten år 1906.

Suomalainen kiertouutinen mm. Karjalan Aamulehti nro 76, 1.4.1917 s. 7
(samansisältöinen muissa lehdissä)

Oikeusministeri Kerenski Helsingissä.

Puhe armeijan, laivaston ja Viaporin sataman työmiesten edustajaneuvostossa.

Oikeusministeri A. F. Kerenski piti Helsingissä v. k. 29 p:nä armeijan, laivaston ja Viaporin sataman työmiesten edustajaneuvoston yhteisessä kokouksessa puheen, jossa hän m. m. lausui: Toverit! Me, uusi Venäjä, vapaa Venäjä, me olemme tuoneet vapauden teidän pistimienne, teidän miekkojenne kärjissä ei ainoastaan Venäjälle, vaan myös kaikille kansoille, jotka olivat sidotut kanssamme yhteen vanhan itsevaltiuden kahleilla (kättenpaukutusia). Saavuin tänne, en ainoastaan tervehtiäkseni teitä ja kumartaakseni syvään teille, vaan tuodakseni myös S u o m e n kansalle tiedon sen vapaudesta, jonka sille on antanut Venäjän vapaa talonpoika, työmies, sotamies (kättentaputusia). Nyt toverit, pois kaikki epäluottamus, pois kaikki epäily. Olen kauvan tuntenut Suomen kansan kaikki puolueet. Vapaaherra Korff, vahvistakaa, että jo vuosi sitten saavuin tänne ja puhuin kaikkien kanssa ja minä tiedän, mitä Suomen kansa ajattelee (kättentaputusia). Toverit, sallikaa minun tänään teidän ja omasta puolestani lausua, että kaikki vanhan vallan viholliset, kaikki Suomen kansalaiset, jotka ovat tehneet valtiollisia rikoksia, ja myöskin ne, jotka keinoilla millä tahansa ovat pyrkineet vapauttamaan Suomen vanhan jotka keinoilla millä hyvänsä ovat pyrkineet vapauttamaan Suomen vanhan järjestelmän alta, ovat tästä lähtien meidän veljiämme ja sallikaa minun julistaa heille täydellinen armahdus (myrskyisiä kättentaputusia).